

Ujlaki Hangok

www.ujlakitemplom.hu

2012. november

A család az élet szentélye

Utak, amelyek kivezetnek a családi élet válságából

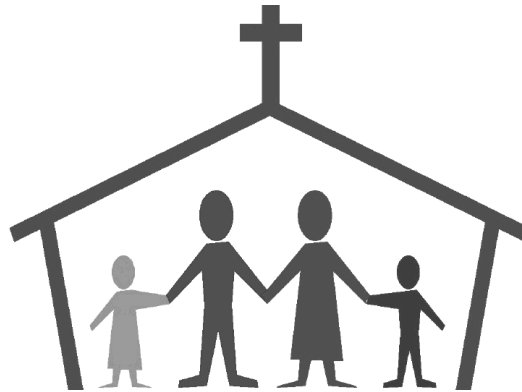
A *Hit Éve* jó lehetőséget ad számunkra, hogy a társadalom problémáit szemlélve, keressük azokra Egyházunk válaszát. Korunk válsága elsődlegesen a *családjainkon* keresztül érint minket. „Gyermekeink miért nem kötnek házasságot, a megkötött házasságuk miért olyan törekeny, és miért kell olyan sokat várnunk, hogy unokáink szülessenek?” – Teszik fel a kérdéseket azok az idősebbek, aki aggódva figyelik családjuk, gyermekeik sorsát, és félnek attól, hogy öreg napjaikban nem veszik őket körül játszadozó unokák. A régi szép emlékeken egyedül kell majd ábrándozniuk, ahelyett, hogy unokáikkal oszthatnák meg azokat, és velük közösen gondolnának azok jövőjére.

Egy nemrégiben hallott történettel próbálom megvilágítani a feltett kérdések hátterét. Az egyik vidéki városban esküvő volt, ahová a menyasszonyt elkísérték budapesti iskolatársai is. Hazafelé jövet arról beszélgettek, hogy a jelenlevők miért sírtak a szertartás alatt. Voltak, akik az örömtől küszködtek a könnyekkel, de bizonyára akadtak olyanok is, akiket a keserűség indított sírásra. Az egyik meg is fogalmazta szomorúságának okát. Barátnőjüket a vőlegénye, íme, most oltár elé vitte, és ott Istent hívta tanúul, hogy őt, „holtáiglan” soha el nem hagyja. Néhányukat pedig a „barátjuk”, nem hogy az oltárhoz nem, hanem még az anyakönyvezető elé sem viszi, hogy bizonytalan sorsú polgári házasságot kössön. Ennek fájdalma indította őket a sírásra, és egyedül az szolgált a vigasztalásukra, hogy bánatukat legalább megoszthatták egymás között.

Tévedés lenne arra gondolni, hogy ez a történet csupán a fiúkról, a férfiak elbizonytalanodásáról, önzéséről szól. Nem, hanem sokkal inkább arról a kórtünetről, amely minden emberre kezd jellemző lenni, és ami a családi élet válságát is okozza. Ez pedig az, hogy a hit távlatának a hiányában az ember *nem meri elkötelezni magát*, nem vállal másokért felelősséget, pontosabban sem önmagért, sem másokért. Valóban, ha csak a körülöttük zajló világ eseményeit nézzük, akkor nincs okunk túlzott optimizmusra. Ha azonban a keresztény küldetésből

indulunk ki, akkor felhívást érezhetünk arra, hogy az evangélium örömhírével orvosoljuk a világ sebeit. Hiszen Jézus azt mondta: „veletek vagyok mindennap a világ végéig.” (Mt 28,20)

Mire tanít minket az Egyház, amikor a családokat arra buzdítja, hogy érett, az elkötelezettséget vállalni merő fiatalokat neveljen? Ezek közül kettőt emelünk ki, amelyek kiegészítik egymást. Az egyik a negatív külső hatások elleni védelem, a másik az értékek vállalása. Biztos, hogy a családnak *védő szerepe* van, amely megóv a fogyasztói társadalom romboló hatásával szemben. Ahol esténként összejön a nagyobb család és megbeszéli a nap eseményeit, megosztva egymással annak gondjait és örömeit, ott nem a televízió által közvetített film-sorozatban hordott ruhákról, és azok megvásárlási lehetőségeiről beszélgetnek, vagy arról, hogy épp ideje annak, hogy két évvel ezelőtt vett autójukat vagy mobiltelefonjukat újra cseréljék. Bizonyára ennél vannak sokkal fontosabb (családi) témák is.

A családnak, az ártó külső hatásoktól megóvás mellett, vállalnia kell *értékek továbbadását* is. Ez talán még nehezebb, mint az első, a védelmet nyújtó hatás megvalósítása, hiszen ez nem szavakban, hanem cselekedetekben – példaadásban és együttműködésben – valósul meg. A szülő akkor várhatja el a gyermekétől az őszinteséget, az önzetlenséget vagy megbocsátást, ha ezeket az erényeket ő maga is naponta gyakorolja a családján belül. Ha a gyermek megbízhat annak igazságában, amit a családban hallott, ha azt látja, hogy szülei hűségesek egymáshoz, meglátogatják a nagymamát, és ebédet visznek a szomszédban lakó idős néninek, akkor nincs szükség hosszú érvelésre ahhoz, hogy ő is hasonló módon gondolkodjon, és később cselekedjen is. A latin „educere” szó többet jelent, mint nevelést, azt is kifejezi, hogy a szülő segíti – vezeti – a gyermeket, hogy az a legtöbbet hozza ki önmagából. Ezt a segítséget a szülők személyes példájukkal tudják leginkább megadni neki.

Ferenc atya

Zsinati morzsák

Kedves testvérek!

XVI. Benedek pápa a II. Vatikáni Zsinat 50. évfordulóján meghirdette a Hit évét, amelybe sokféleképpen kapcsolódhatunk bele. Én úgy gondoltam, a következő hónapokban a vatikáni dokumentumokból egy-egy (tetszőlegesen kiválasztott) részt idézek fel, s azt javasolom mindnyájunknak át- vagy továbbgondolásra. Az első ilyen idézet a zsinat legelőször megszületett dokumentumából való:

„...a teljes hatékonyság azonban csak úgy valósulhat meg, ha a hívők jól felkészült lélekkel vesznek részt a liturgiában, szívüket szavukhoz igazítják, és együttműködnek a mennyei kegyelemmel, hogy kárba ne vesszék bennük. Ezért a szent pásztoroknak ügyelniük kell arra, hogy a liturgikus cselekmények végzésénél ne csak az érvényesség és a megengedtség szabályait tartsák meg, hanem a hívek e szent cselekményekben tudatosan, tevékenyen és gyümölcsözően vegyenek részt.” (Sacrosanctum Concilium 11.)

Sok átgondolni valót vet fel ez a néhány sor: vajon mindig felkészült lélekkel veszünk-e részt a szentmisén? Előtte imádsággal ráhangolódunk? Tiszta lelkiismerettel jövünk el? Időben érkezünk vagy elkésünk? Esetleg csak

az evangéliumra „esünk be”, hogy még érvényesnek számítsunk a részvételünk? Odaszánjuk azt az egy órát Istennek, vagy szentáldozás után elrobogunk, mert elmegy a járművünk és a következőt nem akarjuk megvárni?

Részt veszünk-e a liturgiában egyáltalán, vagy csak jelen vagyunk és figyelünk, mintha – mondjuk – színházban lennénk? Törekszünk-e a tevékeny részvételre? Mondjuk-e a válaszokat a pap mondataira, együtt imádkozunk-e a többiekkel, az adott helyeken énekelünk-e a kántorral (vagy csak gyönyörködünk a hangjában)?

Akarunk-e a szentmisében, a szentáldozásban Jézussal valóban találkozni? Vagy csak megszokásból, keresztény kötelességből megyünk el? Ha ez utóbbiról van szó, nagy eséllyel nem fogjuk Őt megtapasztalni. Jézus vágyik ránk és azt akarja, hogy mi is vágyakozzunk Őutána.

Testvérek, ne tartsuk távol magunkat a szentmisétől, hiszen a Jézussal való együttlét, a Vele való egyesülés ajándék, amely örömet, harmóniát hozhat, amely által lelkieken megerősödhetünk, ami újra élővé teheti a hitünket, és ami keresztény életünk kiindulópontja és célja is egyben.

Budapest, 2012. október 19.

Jüling Erika

Kiállni a jó ügy mellett

Nehemiás könyve 6. fejezet 1-10. versek

¹Amikor meghallotta Szanballát, Tóbiás, az arab Gesem meg a többi ellenségünk, hogy felépítettem a falat, és nincs többé rés rajta (akkoriban már csak a kapuszárnyakat nem szereltem még fel), ²elküldtek hozzám ... ezzel az üzenettel: »Jöjj, találkozzunk Kefirimben az Onó völgyében.« Ők azonban azt tervezték, hogy gonosz dolgot cselekszenek velem. ³Erre én követeket küldtem hozzájuk, ezzel az üzenettel: »Nagy munkán dolgozom. Nem mehetek le, mert az visszamaradna, ha elindulnék és lemennék hozzátok.« ⁴Négyszer küldtek ilyen módon hozzám, én azonban a fenti szavakkal válaszoltam nekik. ⁵Sőt Szanballát az előbb említett üzenettel ötödször is elküldte hozzám emberét, és ez nyílt levelet hozott kezében, amelyben ezt írta: ⁶»... te meg a zsidók lázadást szítotok, és azért építetted a falat, mert királyuk akarsz lenni. Ennek okáért ⁷prófétákat is fogadtál, hogy hirdessék és mondják felőled Jeruzsálemben: 'Király van Júdeában!' Ez a dolog el fog jutni a király füléhez, azért jöjj, tanácskozzunk egymással!« ⁸Én azonban elküldtem hozzájuk és ezt üzentem: »Nem úgy történt, mint ahogyan te előadod. Magad találtad azt ki.« ⁹Így ijesztgettek minket mindnyájan abban a reményben, hogy »kezünk eláll majd a munkától és abbahagyjuk azt.« Kezem azonban éppen ezért még több erőre kapott. ¹⁰Amikor pedig elmentem ... Semajának a házába, ... ő így szólt hozzám: »Tárgyaljunk inkább az Isten házában egymással, a templom bensejében, és zárjuk be az épület kapuit, mert

eljönnek majd, hogy megöljenek, és pedig éjjel fognak eljönni, hogy meggyilkoljanak téged.«

Nem használt a gúnyolódás, Nehemiás ellenfeleiből nyílt ellenségek lesznek. Megkísérik törbe csalni, hogy orvul megölhessék. Amikor ez nem sikerül, áttérnek a fenyegetőzésre. Feljelenteni fogják a királynál, hogy a perzsák ellen lázadást szít. Nehemiás nem adja fel: ezek az alattomos támadások éppen abban a meggyőződésében erősítik meg, hogy helyes úton jár. A belső ellenzék is dolgozik: bujkálásra biztatják Nehemiást, hogy ez által hiteltelenné váljon, elveszítse népszerűségét, hiszen egy gyáva féreg már abban az időben is a megvetés tárgya volt. Nehemiás nem enged, nem ijedős. Tudja, hogy Isten mellette áll, tudja, hogy ha mégis őt bármi baj érné, Isten gondoskodna tervének, Jeruzsálem újjáépülésének végrehajtásáról. Ha nem vele, akkor mással – de a falak állnak, a kapu is a helyére kerül, biztonságos hely lesz a város.

Hányszor történik meg az, hogy helyes célokért dolgozva mások önző elképzeléseit kereszteljük! Ilyenkor ugyanazokkal a módszerekkel szállnak ellenünk harcba, mint Nehemiás idején vele szemben. Nevetségessé tenni, feljelenteni, erkölcsileg ellehetetleníteni ... nem új eszköztár. De ha biztosan tudjuk, hogy jó ügyet szolgálunk, ki kell állnunk meggyőződésünk mellett. A jó ügyeket nem a félelem szülte visszavonulások módszerével lehet véghezvinni.

Balthazár Zsolt

Karitasz-mozaik

„Legyetek Isten szeretetének tanúi a világban, hogy a szenvedők és a szegények, akikhez jók voltatok, egykor hálásan fogadjanak majd Isten örök hajlékában!”

Hagyományos őszi jótékonyági estünket idén november 10-én, szombaton este tartjuk a Szent István teremben. Szeretettel hívjuk erre az újlaki híveket – és akár vendégeiket is – nézőnek és szereplőnek egyaránt. Az est célja egyrészt a jó szórakozás, másrészt pedig a közösség erősítése mindenféle szinten, gondoljunk csak a fiatalok csoportos próbáira, a közös együttlétre, és idős testvéreinknek az önkéntes adományokból történő karácsonyi megajándékozására.

Kérjük a szereplésre vállalkozókat, hogy szándékukat mielőbb jelezzék Lasetzky Krisztinánál (30/55-77-378) vagy Szaszovszky Józsefnél (36-77-459). 10-én este a szentmiséről éhesen érkezőket harapnivalóval várjuk, és mindenkinek megköszönjük, ha segít bővíteni a kínálatot. – A megajándékozandók névsorának bővítéséhez szívesen fogadjuk testvéreink javaslatait!

*

Idős, elesett testvéreinkre nem is csak karácsony táján kellene gondolnunk. Mivel szemérmesek, ritkán értesülünk szükségükről, de néhányan jelezték már, hogy nagy segítség számukra, ha orvoshoz, templomba, temetőbe, vásárolni vagy éppen csak sétálni valaki elkíséri őket. Segítők jelentkezése esetén szívesen bővítenénk ezt a tevékenységünket!

*

Az Újlak Karitasz Alapítvány ütött-kopott helyiségeiben „fokozódik a helyzet”. Amióta a Kolosy téri pék (akinek ajándék pékáruját nyolc éven át heti hat estén oszthattunk ki a Batthyány téren) már csak hetente egyszer ad, ha van mit, szombat esténként itt kerül kiosztásra a kapott maradék. A hétfői melegétel-osztás változatlanul folytatódik, hála a főzés nem könnyű feladatát önzetlenül vállaló testvéreinknek, meg persze azoknak, akik az étel odaszállítását és kiosztását végzik. Szívesen vesszük újabb közreműködők jelentkezését is, hiszen jó, ha két család

tudja megosztani egy-egy hétfői főzés terheit. (Újak kedvéért: főzni saját alapanyagból, melynek költségeihez szükség esetén a karitasz hozzájárul, otthon szokás, és a munkatársak elmennek az ételért.)

Csütörtök délután a plébániai karitasz-csoport nevében fogadjuk itt a 18. sz. alatt a rászorulókat, kisegítve őket a hívektől eredő szerény pénzadománnyal, és ha van, élelmiszerrel, az alapítvány által gyűjtött ruhaneművel, gyógyszerrel. Gondot okoz a tárolóhely szűkössege, hiszen a legkülönbébb tárgyi adományok iránt is mutatkozik igény.

A megrendítő élethelyzetek mellett örvendetes változásokkal is találkozunk. „Ügyfeleink” között van, aki eladóként, van, aki mosogatóként tudott elhelyezkedni, egy kamionosnak és egy cukrásznak a szakmájába sikerült visszatérnie. Sokszor volna szükség a plébánia eszközeit meghaladó támogatásra vagy kölcsönre, ezt időnként magánérőből megkockáztatjuk. Nemrégiben egy fenyegető laktérhátralek elhárítására 20.000 forint baráti segélyt kaptunk.

*

Mint tavaly karácsony előtt, a Magyar Élelmiszerbank Egyesület idén is szervez élelmiszer-adomány-gyűjtést, áruházláncokkal közösen. A gyűjtésre november 23-án, pénteken délután, valamint másnap délelőtt és délután (tehát 3 „műszakban”) kerül sor. Részt vesz benne az Újlak Karitasz Alapítvány is, mely szívesen venné még néhány önkéntes segítő jelentkezését

(Udvardy Lászlónál vagy Szaszovszky Józsefnél vagy a plébánián).

*

Tájékoztatjuk a kedves híveket, hogy a Szent Erzsébet kenyérének kiosztására november 17-én és 18-án a szentmisék után kerül sor templomunkban. Erzsébet egyébként 1231. november 17-én halt meg, és a világegyház ezen a napon ünnepli őt, csak nálunk szokás ereklyéi elhelyezésének évfordulóján megemlékezni róla.

Sz. J.

Szülők imádsága

Istenünk, Te, aki végtelen jószágtól indítva, arra hívsz meg minket, szülőket, hogy Hozzád vezessük gyermekeinket, mert találkozni szeretnél velük a Bűnbánat, az Eukarisztia szentségében. Segíts minket ebben a nagy és nemes küldetésben, hogy ez törekvés legyen életünk alapja és célja.

Tégy bennünket képessé arra, hogy lelkesedéssel kísérjük gyermekeink lépéseit Feléd, hogy mi és gyermekeink jobban szeressünk Téged.

A mi utunk legyen a fény számukra, kezünk pedig vezesse őket, hogy elkerüljék a bizonytalanság útvesztőit. Magatartásunk legyen példa előttük.

Áldd meg gyermekeink iránt érzett törődésünket és szívünk aggodalmát, élj velünk otthonaikban. Így fohászunk Hozzád, Jézus Krisztus, a mi Urunk által.

(olaszból fordította Vajnai Zsófia)

Az evangelizáció: Isten tüzétől égni belül

Akkor vagyunk evangelizálók, ha szívünkben él a tudatosság, hogy Isten cselekszik az Egyházban, valamint ha lángoló lelkesedéssel akarjuk hirdetni Krisztust a világban – ezekkel a gondolatokkal nyitotta meg a pápa az új evangelizáció témájával foglalkozó szinódus első ülését.

Ki Isten? Mi köze van az emberiséghez? A világegyetem csöndjében, a történelem fellegei mögött van-e Isten, vagy nincs? Ezek a kérdések ma ugyanolyan aktuálisak, mint Jézus korában. Az evangélium annyit jelent, hogy Isten megtörte a csendet: megszólalt, létezik, ismer és szeret bennünket, belépett a történelembe. Jézus Isten szava, az Isten, aki velünk van, aki megmutatja nekünk szeretetét és velünk szenved a halálig és a feltámadásig. Ez az Egyház válasza a nagy kérdésekre. Mégis hogyan tudjuk ezt eljuttatni a mai emberhez, hogy üdvözüljön? – tette fel a kérdést a pápa.

Magyarázatul XVI. Benedek a reggeli imaóra himnuszából indult ki, és három lépésben foglalta össze ennek megvalósítását. Az *első lépés az ima*. Az apostolok nem létrehozzák az Egyházat úgy, hogy kidolgoznak egy alkotmányt, hanem imára gyűlnek össze és várják a pünkösdot. Nem mi hozzuk létre az Egyházat, hanem Isten.

Ha Isten nem cselekszik, a mi dolgaink elégtelenek. Csak Isten tehet tanúságot arról, hogy ő maga szól hozzánk.

A *második lépés* tehát – mondta a pápa – *a hitvallás*, ami magában hordozza a vértanúság elemét, vagyis hogy a hit iránt ellenséges környezetben teszünk tanúságot, ahol

fennáll a szenvedés és a halál veszélye is. Éppen ez biztosítja a hitelességet. A hit megvallása magában foglalja, hogy kész vagyok életemet is adni és elfogadom a szenvedést.

A hitvallásnak szükségé van egy „ruhára”, amely láthatóvá teszi, ez pedig *a szeretet*, ami egyben *a harmadik lépés* – fejtette ki a Szentatya. Ennek a hatalmas erőnek kell égnie minden

keresztény szívében, amelyből merítenie kell ahhoz, hogy maga körül lángra lobbantsa az evangélium fényét. Ennek a szenvedélynek kell növekednie a hit által és át kell alakulnia a szeretet tüzeiben. A keresztény ember nem lehet „langyos”. A hit váljon a szeretet lángjává bennünk, amely valóban lángra gyújtja lényünket, ezáltal létezésünk nagy szenvedélyévé válik és lángra lobbantja a körülöttünk lévők szívét is. Ez az evangelizáció lényege – fogalmazott XVI. Benedek.

(Magyar Kurír 2012. 10. 09.)

Az új evangelizációról szóló szinódusi üzenet vázlata

A keresztények vigyék el az Evangéliumot a világba derűs bátorsággal legyőzve a félelmet a hittel. Egy üres amfora, amely megtöltésre vár olyan vízzel, amely életet ad – ezzel a képpel kezdődik a szinódusi üzenet. Utal az emberi szívben rejlő Isten iránti nosztalgiára és szomjra, valamint az egyház evangelizáló küldetésére, továbbá feladatára, hogy induljon el az emberiség felé, ahogy Krisztus tette a számariai asszonnyal való találkozásakor a kútnál.

Az üzenet hangvétele közvetlen, világos, tudatában van az új evangelizáció nehézségeinek és kihívásainak. Csak semmi pesszimizmus – mondják a püspökök. Mindenki, megszentelt életűek és világiak kötelezzék el magukat az új evangelizáció mellett. Nem új evangelizációs stratégiákról van szó, mert a Jó Hír nem egy piaci termék – szögezik le a szinódusi atyák. Szükség van olyan módszerek újra felfedezésére, amelyekkel a mai embert közelebb lehet hozni Jézushoz.

Az üzenet vázlata minden egyházi és társadalmi csoporthoz szól – püspökökhöz, papokhoz, megszentelt életűekhez, családokhoz, fiatalokhoz, politikusokhoz és még sok más emberhez. A szinódusi atyák mindenkinek hálát adnak munkájáért és buzdítják őket, hogy folytassák tovább az emberiség átfogó fejlődése érdekében. Az ideiglenes dokumentum kiemeli a vallásközi párbeszéd, a karitatív tevékenység, a nevelés és az evangelizáció fontosságát, amelyeknek az egyház tagjaitól kell elindulniuk.

A szöveg áttekinti az egyes földrészeket és mindegyiknek javaslatokat, hasznos buzdítást kínál fel az új evangelizáció kapcsán a földrajzi terület sajátosságainak figyelembevételével. A legfontosabb, hogy a keresztények győzzék le félelmüket a hittel és derűs bátorsággal vigyék el az Evangéliumot a világba, amely ellentmondásossága és kihívásai ellenére is Isten teremtménye – zárul az ideiglenes szinódusi üzenet.

(Magyar Kurír 2012. 10. 20.)

Megkezdődött a szinódus

Mintegy kétszáz püspök érkezett Rómába az új evangelizációról szóló szinódusra, amely október 7-étől 28-áig tart. A *Püspöki Szinódus* a pápa „alulról választott” tanácsadó testülete, ami a hittel és erkölccsel, egyházfegyelemmel, vagy éppen a lelkipásztori teendőkkel kapcsolatos aktuális kérdéseket hivatott megtárgyalni. Működése révén a püspökök részt vesznek az egyetemes egyház kormányzásában, így erősítve annak egységét.

A mostani szinódus témája: Az új evangelizáció a keresztény hit továbbadásáért. A püspökök a hit megerősítésének új útjait, módszereit keresik, elsősorban ott, ahol a hit gyenge vagy nincs is.

A résztvevőknek több csoportja van. A legnagyobb a szinódusi atyáké; ide tartoznak a bíborosok és a püspökök. Közülük 36-ot maga a pápa jelölt ki, a többiek a püspöki konferenciák választották. Jelen lesz 45 szakértő, akik különféle témákról tartanak előadást. További 49 szakértő

megfigyelőként vesz részt az üléseken, de közvetlenül nem kap szót.

Az új evangelizációról szóló szinóduson több új mozgalom és kongregáció képviselői is megjelennek, pl. Kiko Argüello, a Neokatekumenális Út alapítója; Mary Prema Pierick nővér, a Szeretet Misszionáriusai általános főnöknője; Maria Voce, a Fokoláre mozgalom elnöke, illetve Julián Carrón, a *Communione e Liberazione* vezetője.

A szinódusok a II. Vatikáni Zsinat nyomán indultak. Az elsőt VI. Pál pápasága alatt, 1967-ben tartották; az idei a huszonegyedik. Négyféle szinódus létezik: rendes, rendkívüli, részleges és különleges. Az új evangelizációról szóló szinódus a rendes kategóriába tartozik. E kategóriában ez lesz a tizenharmadik, ezen belül az ötödik, amelyen XVI. Benedek pápa elnököl.

(Magyar Kurír 2012. 10. 05.)

Hírek - Újdonságok

Elkészült a pápa új enciklikája

Vatikáni források megerősítették, hogy hamarosan megjelenik XVI. Benedek pápa következő enciklikája, amely a hit témájával foglalkozik. A Szentatya Castel Gandolfóban elkészült az írással, amelyet majd 2013 januárjában tesznek közzé. A római kúria egyik preláusa így méltatta XVI. Benedek pápa művét: rendkívüli módon képes a legbonyolultabb, legmélyebb igazságokat is egyszerű nyelven kifejezni.

Az enciklika a teológiai erények triptichonját teszi teljessé a két korábbi enciklikát követően: a szeretet (*Deus Caritas est*, 2006) és a remény (*Spe Salvi*, 2007) témája után most a hittel foglalkozik.

(MK 2012. 10. 03.)

Bemutadják a pápa Jézus-trilógiájának harmadik kötetét

A Szentatya *Jézus gyermekkora* című könyvét a frankfurti könyvvásáron mutatják be.

Ezekkel a kérdésekkel indul a könyv, és egyben visszavisz minket Pilátuséhoz: „Honnan jössz?”. Ez a kérdés végigkíséri az emberiség történetét nemzedékről nemzedékre, ezt kérdezték a napkeleti bölcsek, a filozófusok és csillagok vizsgálói, akik nagyban képviselik az ember szívében levő nyugtalanságot, ahogyan keresi az egyedüli igazságot, amely az igazi örömhöz vezet el.

A Jézus gyermekkoráról szóló evangéliumokban XVI. Benedek csodálatosan határozza meg és írja le az öröm

teológiai gyökerét, és elvezeti az olvasót arra a felismerésre, hogy az evangélium nem egy múltbéli történet, hanem hozzátartozik a mai ember jelenéhez – idéz az *Avvenire* a kiadó jegyzékéből.

Aki hisz, annak ösztönzést ad, hogy mélyebben megismerje hitének gyökereit – írja a kiadó. Ugyanakkor a szerző barátsággal szól azokhoz is, akik a napkeleti bölcsekhez hasonlóan a nyugtalan keresésben megkérdezik: honnan jön Jézus?

(MK 2012. 10. 10.)

/XVI. Benedekről köztudott, hogy műveit németül, apró kézírással írja meg, majd munkatársa (a pápa kézírását egyedül olvasni képes) Ingrid Stampa írja át számítógépre. A Jézusról szóló trilógia utolsó kötete egyszerre negyven országban jelenik meg; a pápa új könyve várhatóan Karácsonyra jelenik meg itthon is./

A fehér ruhás vándor – filmbemutató Budapesten

Október 22. Boldog II. János Pál emléknapja. Az Etalon Film Kiadó által forgalmazott, II. János Pál pápáról szóló, *A fehér ruhás vándor* című lengyel dokumentumfilmet **október 20-tól** a vetítik Budapesten, az Uránia Nemzeti Filmszínházban.

A 2011-ben készült díjnyertes filmben többek között fontos egyházi és közéleti személyiségek, filmesek, újságírók nyilatkoznak II. János Pálról.

(MK 2012. 10. 18.)

Miserend:**Újlaki plébániatemplom:**

hétköznapokon: 6³⁰ és 18⁰⁰
vasárnap: 9⁰⁰, 10³⁰, 18⁰⁰

Szent Mihály kápolna:

minden hó első vasárnap 16⁰⁰
minden hó 18-án 16⁰⁰ (kiv. január)

Szent István kápolna:

hétköznapokon: 17³⁰
vasárnap 9⁰⁰ és 11⁰⁰

Gyóntatás:

hétfő, kedd, szerda:
esti szentmise előtt
csütörtök: esti szentmise után
péntek: 17.³⁰ – 18.³⁰
vasárnap: 10.⁰⁰ – 11.³⁰

Szentségimádás: minden
csütörtökön és minden hónap első
szombatján az esti szentmise után
½ 8-ig.

Zsolozsma:

péntek 7⁰⁰, vasárnap 17³⁰

Gyermekeinkért ajánljuk fel minden
hónap 21-én az este 6⁰⁰ (vasárnap a
reggel 9⁰⁰) órai szentmisét.

Gyermekeket váró házaspárokért

ajánljuk fel minden hónap első
szombatján az esti 6 óras
szentmisét.

Minden hónap első keddjén

papokért imádkozunk az esti
szentmise után a Szent Erzsébet
hittanteremben.

Plébániánk rendszeres**programjai:****Iroda**

(Bécsi út 32. Tel: 335–3573):
Hétfő, péntek 10⁰⁰ – 12⁰⁰,
kedd, szerda, csütörtök
16⁰⁰ – 18⁰⁰.

Karitás: (Bécsi út 18.):

hétfő 17⁰⁰ – 19⁰⁰

Könyvtár:

vasárnap 9⁰⁰ – 10³⁰ között.

Nyugdíjas klub: minden kedden
délelőtt 10⁰⁰ órakor a Szent
Erzsébet teremben.

Teadélelőtt: a hónap második
vasárnapján a 9⁰⁰ órai szentmise
után, a Szent Erzsébet teremben.

Kóruspróbák: hétfőn és
csütörtökön 19⁰⁰–21⁰⁰ a Szent
István teremben (Felhézvi u. 2.)
Minden érdeklődőt szeretettel
várunk személyesen a próbákra.

Családi események októberben:

A keresztség szentségében részesültek:

Október 7: Almási Miklós
Október 13: Laczay Júlia Andrea
Október 28: Maszlik Ágoston

Örök hűséget esküdtek egymásnak:

Október 13: Jaksa Róbert és Deák Mariann

Halottaink:

Nagy Jánosné (81), Soltész István (85),
Dr. Francozo Richárdné (98), Dr. Bérczi Ernőné (92),
Takács Luca (újszülött), Antolik Károly (88)

*¹³Az elhunytak sorsáról nem akarunk tájékozatlanságban
hagyni benneteket, testvérek, hogy ne szomorkodjatok, mint a
többiek, akiknek nincsen reményük. ¹⁴Ha Jézus, mint ahogy
hiszük, meghalt és feltámadt, akkor Isten vele együtt
feltámasztja azokat is, akik Jézusban hunytak el. ¹⁵Az Úr
tanítása alapján ugyanis ezt mondjuk nektek: Mi élők, akik az
Úr eljöveteleig megmaradunk, nem előzzük meg az elhunytakat.
¹⁶A parancsszóra, a főangyal szólítására, Isten harsonájának
zengésére az Úr maga száll le a mennyből. Először a
Krisztusban elhunytak támadnak fel, azután mi, akik életben
maradtunk. ¹⁷A felhőkön velük együtt elragadtatunk a magasba
Krisztus elé, és így örökké az Úrral leszünk. ¹⁸Vigasztaljátok
tehát egymást ezzel a tanítással!*

1Tím 6

Aki az egyházi hozzájárulást (adót) banki átutalással szeretné rendezni,
megteheti ezt a plébánia OTP Banknál vezetett 11702036 - 20546803 számú
számlájára történő befizetéssel.

A jótékony célú adományokat köszönettel vesszük az Újlaki Sarlós
Boldogasszony Alapítvány OTP Banknál vezetett 11702036-20644877 számú
számlájára történő befizetéssel, illetve banki átutalással.

Újlaki Hangok az Újlaki Katolikus Plébánia lapja, megjelenik havonta.

Kiadja: Újlaki Sarlós Boldogasszony Plébánia, 1023 Budapest, Bécsi út 32.

Felelős szerkesztő: Dr. Beran Ferenc plébános. Cikkeket, híreket az plebanos@ujlakitemplom.hu címre,
vagy a Felhézvi úti postaládába várjuk. **Lapzárta:** minden hónap 20-a.